

100odstotni vojni invalid Josip Videc iz Celja (Cankarjeva cesta 6), potrebuje dve priči, ki lahko prisežeta, da je bil ranjen v vojni in sicer dne 4. julija 1918 na Monte Celso na italijanskem bojišču. Videc se spominja, da so bili v njegovem oddelku pri 23. domobranskem polku, vođu ročnih strojnih pušk pri 11. in 12. četi tov. Franc Furman iz konjiške okolice, Alojz Budna iz Rajhenburga in neki Drenek iz brežiške okolice. Zato prosi te tovariše, da mu sporočijo svoj naslov, da lahko zaprosi za njihovo sodnijsko zaslišanje pod prisego.

Termiti — strah sveta.

Pokrajine ob ravniku so naravnost ogrožene od žuželk, ki se imenujejo termiti. Prebivajo v skupnih bivališčih kakor naše mravlje, čebele, ose itd. Imajo svojo kraljico, ki leže jajčeca in sicer vsako sekundo po eno neprenehoma včasih 10 let. Kraljici strežejo delavci in jo čuvajo vojaki. Pravijo termitom tudi bele mravlje, dasiravno se znatno razločujejo od mravelj. Mravlja je n. pr. sladkosnednež in ne zna glodati. Termit je ustvarjen za razglodanje vsega, kar mu pride na pot. Noč in dan uničuje ta žuželka ogromna drevesa po pragozdovih, na znotraj jih čisto izvotli, da se zrušijo. Termit razgrize do zrušenja hiše, mostove, pohištvo, knjige, obleko in obutev, da se vse spremeni v prah. Cela mesta so se že morala izseliti radi te nadloge. V očigled termitski opasnosti so se zavarovali ljudje po vročih krajih ob ravniku z zvalovano pločevino. Hiša in mesto sta zgrajena iz pločevine, iz tvarine, ki vleče vročino nase, a je edini material, ki je do pred kratkem kljuboval termitom. Vsa termitska razdejanja imajo nekaj skrivnostnega na sebi, ker je od zunaj videti, kot bi bili od njih napadeni predmeti celi in nikdar uničevalca ne ugledaš.

Po Avstraliji pripovedujejo o termitih čudne zgodbe.

Farmer v Queenslandu pusti čez noč zunaj na prostem svoj voz. Zjutraj naj-

de samo železne okove, leseni deli voza so zginili v trehuhih termitov. Raziskovalcem so v noči večkrat snedli termiti srajce s telesa. Kmetovalec zapusti svojo hišo za en teden in se poda v mesto po opravkih. Ko se vrne, najde na zunaj vse v redu, a termiti so opazili njegovo odsotnost in so mu priredili poset. Sede na stol, ta se zruši. Ko hoče zavžiti hrano z mize, pade ta na kup. Ostrešje se spremeni v prah itd.

V Avstraliji, kjer so poleg Afrike, Indije in Brazilije termiti najbolj razširjeni, se je že naučila ta nadloga, kako je treba tudi pločevino pregledati. Tako dolgo plujejo na pleh, da začne rjaveti in nato ga uničijo brez težkoč.

Opazovali so, kako so prevrtali termiti svinec ter obrusili steklo, ker izločujejo iz sebe tekočino, ki se prime stekla.

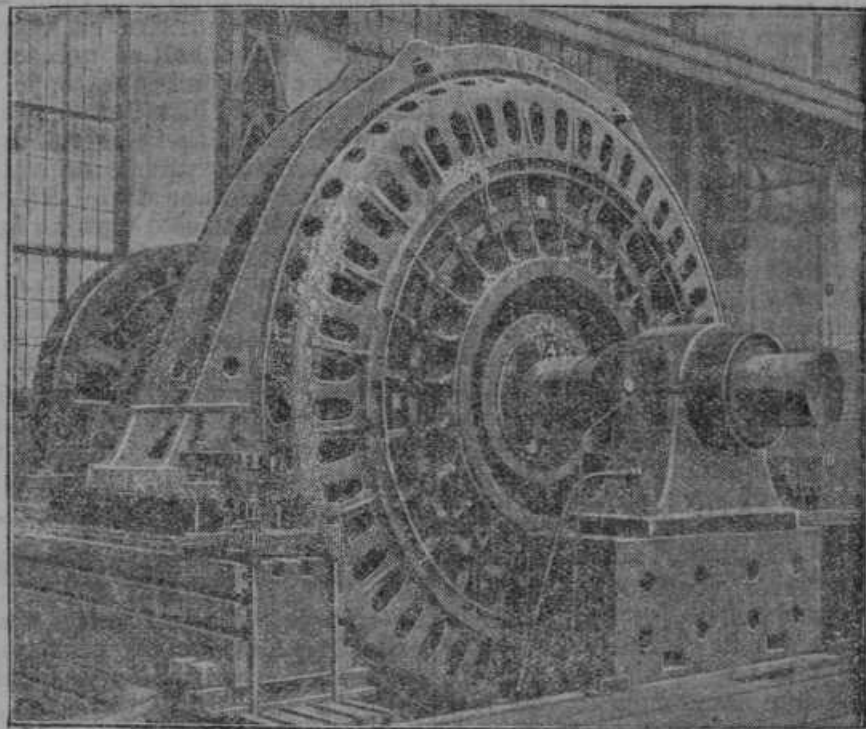
Termiti so razjedli del mesta Jamestown na otoku Sv. Helene tako, da so ga morali znova pozidati. Mesto je zgedalo, kakor bi ga bil obiskal silovit potres.

Leta 1879 so požrli termiti v luki Ferrol špansko bojno ladjo.

Po Avstraliji so morali izprazniti cele okraje radi termitov.

V francosko mesto La Rochelle so zanesli iz vročih krajev majhno vrsto termitov, ki bežijo pred lučjo. Te živalice so izpodjedle hiše, da so se zrušile, in so bile na ta način razdejane cele ulice. Mrzlo podnebje v Evropi je preprečilo razširjenje te šibe božje. — Po Ogrskem in Dalmaciji je dobili nekatere vrste južneevropskih termitov, ki pa niso nevarni.

Glavna naloga termitov je: žreti in graditi. Kakor smo videli, požro never-



Ogromni motor s 1800 kilovati pri napetosti 950 Voltov. Zunanje pokrivalo motorja meri v premeru 5,830 m.

Kapitan »Luzitanije«
umrl.

V Liverpoolu na Angleškem je umrl te dni v starosti 77 let kapitan Viljem Tomaž Turner, ki je poveljeval potniškemu parniku »Luzitanija«. Omenjena velika ladja je bila torpedirana od Nemcey 7. maja 1917 ob južni obali Irske. Kapitan Turner se je rodil v Evertonu in se je povzpел od ladijskega mladca do poveljnika največjih velikih »Cunard-linij«. — Ko je bil star 8 let, se je ukrcal s svojim očetom v Glasgowu. Ladja je zadela ob skalo pri Belfastu. Moštvo je moralo spraviti potnike na hrbitih na suho. L. 1883 je stopil Tur-

Pavel Keller:

27. nadaljevanje.

„Skrivnostni studenec“

Roman.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

»Jeras je tvoj prijatelj!«

»O ne, ni moj prijatelj; ničvreden človek je kakor ti! Kupila sem za svoj zadnji denar žganja zanj, zato imam sedaj vajino skrivnost!«

Medena je obšel smrten strah. Končno je rekel z hlebetajočim, prosečim glasom:

»Prosim te — nikar me ne naznani — ne mogel bi v ječo — strašno je! Nekdanje dni si bila pri nas pesterna, ko je bil moj dobri, rajniki oče še živ in ko sem bil jaz še majhen. Nisi hotela, da bi bil padel na tla, ko si me nosila na rokah. In tedaj bi bil padel le na pesek ali pa na tratino. Ali hočeš, da padem sedaj v pekel ječe?«

»Tedaj si bil še nedolžen; potem pa si postal zločinec.«

»Vem — priznavam — toda prišlo je tako nad me — polagoma — najprej tisto s tvojo Re-ziko! Saj sem jo imel res rad . . . «

Starka je zapihala.

»Rad — to ti verjamem! Kdo pa je ni imel rad? Toda ko je prišlo z njo tako daleč, ko bi se bil moral z ubogim dekletom oženiti, si rekel, da se more bogat kmetski sin poročiti le z bogato kmetsko hčerjo, ne pa z ubogo deklo. In tako je ostal Reziki le še ribnik. Tedaj sem se peljala k advokatu. Hotela sem, da bi te zaprl za mnogo mnogo let. Advokat je bil prijazen, toda rekel je: Ljuba žena, za take zločine nimamo paragrafov. Dekliško čast lahko vsak svobodno in brez kazni skruni. Peljite se le nazaj domov in potrpežljivo prenašajte svojo usodo, kakor jo mora prenašati na stotisoče mater in očetov. — Za to, kar si ti tedaj storil, ko si pognal ubogo deklo z smrt, ni paragrafov, za to pa, kar jaz sedaj vem o tebi, so paragrafi. In sedaj prideš na vrsto. Saj nekaj tistega, kar si storil takrat, ti bo sedaj zaračunano.«

Z očmi, ki so žarele sovraštva, je starka ga,

jetne predmete, a najrajši les in papir. Njihove stavbe so večkrat po 8 m visoke in so podobne stolpičastim katedralam. Zidovi so debeli 80 cm in kljubujejo vsem neprilikom. Pogostokrat si jih izbere celo človek v stan. Termit-ska stavba zgleda kakor grič, ki ima 4 nadstropja. Ob straneh zidov na zno-

traj se vijejo hodniki. Stavba sega tudi do 8 m globoko.

Bivališče kraljice je opremljeno z vratami ter okni. Je nekaka dvorana, v kateri se neprestano zadržuje nekaj tisoč žuželk, ki odnašajo jajčeca, prinašajo hrano in vojaki čuvajo mater pred vsako nevarnostjo.

tudi ne more najti nadomestka veri. Zato pa je klic po srčni vzgoji v svojem bistvu klic po verski vzgoji. Spričo vedno bolj množičnih se žrtiev fantovske lahkomišelnosti in posurovelosti bi bilo potrebno in primerno, da se čim prej vzpostavijo vsa prosvetna društva z mladinskimi odseki vred. Dobrobit mladine in domovine to zahteva.

*

Treznostni tabor v Rimskih toplicah dne 16. julija 1933. Dne 15. julija zažiganje kresov in umetnega ognja na Velikem Kozju. Dne 16. julija ob 7.15 prihod železničarske godbe iz Zidanega mosta in ob 8. uri sv. maša v Marija Lurd, pridiguje profesor Lojze Pavlič. Ob 10. uri sprejem došlih gostov iz Zagreba, nato sv. maša in hrvatska pridiga v Marija Lurd. Ob pol 12. uri tabor ob Savinji. Od pol 3. do pol 4. ure tekma kolesarjev v tekanju od šmarjetskega mosta preko Uhljovega do Savinje. Zmagovalci dobe po 100 Din, prvi zmagovalec pa celo obleko. Od pol 4. do 6. ure tombola. Glavni dobitki: pohišstvo, krava, kolo, drva, kuhinjska oprava, živež, moka, sladkor, kava itd. 900 dobitkov v ceni 10.000 Din. Tablice po 2 Din.

Sv. Marjeta na Dravskem polju. V nedeljo dne 16. julija se vrši v naši vasi običajno žegnanje, ki bi se sicer vršilo dne 23. julija, pa je preloženo na to nedeljo. Ob tej priliki priredijo domači fantje in dekleta zanimivo vaško komedijo »Trije vaški svetniki«. Prireditelji se priporočajo pri širšem občinstvu, da se ob priliki žegnanja tudi njihove prireditve gotovo udeležijo. Igra se vrši popoldne po večernicah na prostem pri g. Josipu Finžgarju. Vabljeni vsi!

Šmartno na Pohorju. V nedeljo dne 16. t. m., nas obiščejo cerkveni mladinski pevci iz Brežic ob priliki izleta v Slov. Bistrico in na Pohorje. Pevci, 50 po številu, se pripeljejo v soboto popoldne v Slov. Bistrico, kjer priredijo ob 8. uri zvečer v dvorani okrajne posojilnice svoj koncert »Štirje letni časi v slovenski pesmi«, ki ga bodo v nedeljo po sv. maši, katera bo ob 8. uri, ponovili tudi v Šmartnem in sicer na vrtu gospe Korenove, oziroma v slučaju slabega vremena v šoli. Pevci bodo ob tej priliki tudi peli pri sv. maši. Zato prav

DRUŠTVENE VESTI

Klic po prosvetni organizaciji.

Po časopisih se vedno česče pojavljajo pritožbe o širjajoči se posurovelosti mladine. Razmotriva se vprašanje, kako priti temu za narod in njegovo bodočnost jako usodnemu pojavu v okom. Neki list, ki stoji idejno v svobodomiselno-naprednjaškem taboru, je kar predložil najradikalnejše sredstvo: obsedno staje za dotični kraj in okraj ter vislice za podivjance.

Tako sredstvo bi sicer vsaj za nekaj časa vplivalo ustrahovalno, ne bi pa vplivalo vzgojevalno. In uprav iz pomankanja vzgoje ali pa iz slabe vzgoje izvira posurovelost med mladino z vsemi žalostnimi posledicami, ki so: sovraštvo med fanti raznih krajev in tudi istega kraja, razdori in prepiri, pijančevanje in razuzdanosti, napadi in pretepi, uboj in umori. Kdor hoče odstraniti zlo in njegove posledice, mora poseči do vzroka zla ter do njegove korenine, ki je v tej stvari slaba vzgoja.

V dobi, v kateri prevladuje smisel za šport in razne tekme, se kaj rado pozablja srce. Ako se glavna važnost polaga na odgojo telesa, njegove moči in lepote, se s tem zanemarija to, kar je v človeku važnejše in čemur bi se moralo dati prvenstvo, in to je duša in njene glavne sposobnosti: razum in volja.

Za razum in pouk se skrbi tudi na podeželju s šolami, tečajji in strokovnimi predavanji. Vzgoji volje in srca pa se ne posveča potrebna skrb. Nevzgojno vpliva na kmetsko mladino tudi dejstvo, da se kmetsko delo zadnji čas prismaatra z vidika nekakega športa ter se prireajo tekme koscev in žanjic. Nevzgojnost povečuje še ta okolnost, da se takšne tekme s prezirom božjih ter cerkvenih zapovedi prireajo po nedeljah in praznikih ter da so združene s plesom in sličnimi zabavami.

Gre torej predvsem za vzgojo srca. Spričo vedno bolj se množičnih žrtiev fantovske lahkomišelnosti je zapisalo »Jutro« v številki z dne 5. julija to-le: »Bilo bi res nujno potrebno, da bi prosvetna društva vplivala na fante vzgojno vse bolj, kakor doslej. Ni važno le strokovno kmetijsko vzgojno delo, temveč tudi dviganje srčne omike vsakega posameznika, ker bomo le na tak način mogli odstraniti take žalostne primere, ki uničujejo mlada, nadebudna življenja.«

K temu prispominjamo naslednje: Ni je srčne vzgoje brez vere, njenih nauk in sredstev, ki jih nudi mladini. Za vzgojo volje še ni nobeden našel ter

Vsem cenj. naročnikom!

katerim je pošla naročnina, smo danes priložili položnice ter prosimo, da po istih kmalu poravnajo naročnino, ker drugače smo primorani jim ustaviti list. — »Slovenski gospodar« stane za celo leto 32 Din, za pol leta 16 Din, za četrť leta 9 Din. — Uprava.

dala Medena, da ga je zgrozilo. Z ubitim, poteg-njenim glasom je rekel:

»Da — jaz sem — malopriden — Jeras — je — malopriden — pa tudi ti — starka — tudi ti si — malopridna.«

Trdo mu je odgovorila:

»Vem, tudi jaz sem malopridna! Vsak človek, ki hlepi po maščevanju, je malopriden. Ni treba, da bi mi pravil to kak duhovnik, tudi kdo drugi ne, to si rečem sama. Postala sem malopridna, ker sem morala hlepeti po maščevanju. Ne morem drugače. Jutri te naznamim. Ljudje pripovedujejo, da si vžil vislice, ko ste nekoč na Andrejev večer vlivali svinec. To je imelo svoj pomen. Na vislice sicer ne boš prišel, toda za dolga dolga leta v ječo. In sedaj pojdem!«

Tedaj se je zasmel. Zasmel se je bolno za njo, da je obstala.

»Greš« — se je smejal — »ali si prišla po slovo? Danes sem najbrž poslednji večer tu v svoji hiši, v svoji sobi? Potem naj grem v ječo? Toda poslušaj me še! Bogat bom — zelo bogat, mnogo denarja ti bom dal, če me pustiš živeti

v miru. Kakšno korist pa imaš, če me zapro? Nobene! Če pa dobiš denar, se lahko ozdraviš in ne bo ti treba več bedni in bolni ležati v postelji. Lahko ti dam mnogo denarja. Colnarjev studenec bom namreč kupil, in ta studenec je zlata jama. Denarnih ljudi sem našel v mestu, ki bodo vse oskrbeli. Zidali bomo veliko zdravilišče z zdraviliškim domom, stebrišča do studenca, sportna igrišča, gledališče in mnogo lepih stanovanjskih hiš za goste, ki jih bo prihajalo na tisoče. In tako lepo hišo sezidam tudi tebi, svoji stari, zvesti prijateljici, ki me je nosila na rokah, ko sem bil še majhen. Tako bo, da! Neizmerno bogat bom. Obogatel bom po studencu, po tem dragem, dobrem, čudodelnem studencu.«

Ali je zblaznel? Starka ga je ostro zavrnila:

»Neumnosti govoriš. Studenec je vendar Colnarjev. Dopoldne so bili štirje gospodje tu, ki so si ga ogledali. Ti bodo dali denar, da zraste tukaj zdravilišče. Colnarjevim bodo dali denar, ne tebi. Ti nikoli ne dobiš studenca v svoje roke!«

Bedasto se ji je zakrohotal.

»Saj to ni res! Šale briješ! Nocoj sem prejel

ner v službo pri »Cunard-linije« in je prevzel 10 let pozneje poveljstvo »Mauretani-je«. Kot kapitan te ladje je rešil v čolnu v Atlantskem Oceanu kapitana Pinkhama in en del zapuščene ladje »West Point«. Ob torpediranju »Lusitanije« se je vedel kot pravi junak. Po zadetju torpeda ob trup ladje je vztrajal Turner na poveljniškem mostu, odkoder je poveljeval, dokler se parnik ni potopil. Slučajno se je rešil, ker je plaval cele tri ure.

Skrivnostna bolezen.

V selu Villanders pri Klausen na južnem Tirolskem se je pojavila neka skrivnostna bole-

vljudno vabimo vse bližnje in daljne, da se v nedeljo v obilnem številu odzovejo našemu vabilu in posetijo to mladinsko prireditev, da se tako oddolžimo mladim pevcem za obisk in lepoto slovenske pesmi, ki jo nam bodo mlada grla pokazala.

Rogatec-Gora Oljka. Cerkevni pevski zbor iz Rogatca priredi v nedeljo dne 16. julija izlet na Goro Oljko, kjer bo ob 10. uri sv. maša za izletnike.

Št. Andraž pri Velenju. Ves svet se deli v dva bregova; in enem bregu je svet zagonetnih, nepoznanih in beraških ljudi, na drugem bregu pa svet vseh ostalih ljudi, ljudi, ki imajo denar in ki vladajo in ravnaajo v življenju. Med tema dvema si nasprotnima bregovima teče reka, globoka ter deroča, preko katere vodi ozek most, da ljudje s tega brega morajo za trenutek na onega; pa samo za trenutek, ker vsakemu se mudi nazaj na svojo stran. Vse medsebojne odnose teh dveh svetov nam bo pokazala drama iz življenja beračev »Dva bregova«, ki jo priredi Katoliško prosvetno društvo v nedeljo dne 23. julija ob 3. uri popoldne v Društvenem domu. Ker je ta igra za podeželski oder nekaj povsem novega, vabimo vse domačine in sosede, da pridejo pogledat to predstavo. Vstopnina znaša: sedeži 5 Din, stojišča 3 Din, za šolarje 1 Din. Torej na svidenje! — Odbor.

Braslovče. Po daljšem odmoru se je v nedeljo dne 2. julija popoldne zopet igralo v našem Društvenem domu. Marijina družba je priredila pod vodstvom gđ. Terezije Šketa igro in deklamacije s častilkami g. župniku za god. — Za nedeljo dne 16. julija pripravlja pevsko društvo narodno igro »Voda«.

Bizeljsko. Tukajšnje prostovoljno gasilno društvo slavi letos 40letnico obstoja. Kljub teži krizi je delavnemu načelniku društva, g. Ivanu Smrkeju, uspelo, postaviti nov lep gasilski dom, ki bo v nedeljo dne 16. t. m. slovesno blagoslovljen. Za 40letni jubilej lep dokaz delavnosti društva. Udeležiti se te proslave cela posavska gasilna župa. Iskreno vabijene sosedne fars!

Širite „Sl. Gospodarja!“

zen, ki je zahtevala že več smrtnih žrtev. Od najnovejše bolezni napadeni dobi visoko vročino in umrje v 4 do 8 urah. Zdravnikom je morilka uganka. Ob last je okuženi kraj popolnoma zaprla. V cerkev in šolo ne sme nikdo in vaščani ne smejo občevati s sosednimi kraji.

Sklepanje zakonov na državni kredit.

Letos 20. avgusta stopi v Nemčiji v veljavo zakon, po katerem bosta prejela ženin in nevesta od države posojilo 1000 mark, da si nabavita najpotrebnejše za skupno življenje. Po premoženjskih razmerah novega para se dovoli posojilo brezob-

pismo, naj kupim Colnarjevo posestvo s studencem vred. Počakaj še malo, nikar še ne hodi; zapri zopet vrata, da naju kdo ne sliši! Saj to ne more biti res, kajti potem bi bilo vse, kar sem storil, storjeno zastonj. Kaj ne, nobenih gospodov ni bilo pri Colnarjevih, ki bi prišli tja radi studenca? Kaj ne, da ne? Le malo prestrašiti si me hotela.«

»Gospodje so bili tu! Zdravilišče bodo zidali oni tamle, ne ti.«

»Neumnost je to, bedasto je! Tedaj — tedaj bi bilo — vse zastonj. Ti si burkasta, predeš mi jih — strah vlivaš ljudem — venomer frfotaš okrog studenca kakor netopir — ti, kje pa si?«

Ni je bilo več. Prišla je dekla in prinesla brzojavko. Meden jo je gledal nezavestno.

Igral se je z brzojavko.

»Papirček, zložen papirček! Kaj le je v njem?«

Igral se je in mrmral pred se.

»Naznanila me bo? — Ječa? — Studenec? —

Štirje gospodje so bili tam? Vse to je neumnost.

Dr. Janko Pihlar

specialist za notranje bolezni

Maribor, Prešernova ulica 2

ordinira redno vsak delavnik od 8. do 12. in od 2. do 4. ure.

Ob nedeljah in praznikih ne ordinira.

Otroško romanje

v svetišča Slomškove mladosti.

Otroci, mladino! ljubiti, starši, vzgojitelji, kvišku srca! Vzgojitelji! Ne pozabimo, srečna bodočnost naše domovine je v taboru dobrih otrok!

Mladino! ljubiti! Ne pozabimo, otroci bodo dobri, dokler bodo s svojimi starši složni v spoštovanju in ljubezni do verskih svetinj slovenskega ljudstva.

Starši! Učite otroke z besedo in z zgledom ljubiti Kristusa in njegovo Cerkev!

Otroci! Slomškov zgled vam kaže pot, po kateri boste vi, ki ste zdaj lep cvet, postali kdaj tudi dober sad v blagor in ponos jugoslovanske domovine.

Otroci, mladino! ljubiti, vzgojitelji, poromajmo na tisto lepo Slomškovo pot!

Naše skupno romanje bo 17. julija t. l. Od vsepovsod priroma s prvimi jutranjimi vlaki do Grobelna ob južni železnici, kjer bo sprejem in odhod okrog 8. ure v lepa svetišča Slomškove mladosti.

Pri Materi dobrega Sveta na Završu izvršimo Marijino proslavo.

Pri Sv. Ožoltu na Slomu bomo vprizorili Povišanje sv. križa.

Pri Sv. Martinu na Ponikvi in pod starodavnim šolskim orehom bomo počastili Slomškov spomin.

Otroški romarji, veliki in mali, za vaš duhovni užitek bo torej obilno poskrbljeno; le za telo naj si vsak sam vzame primeren griljalj s seboj.

Otroci in mladino! ljubiti, priromajte v številnih skupinah! To bo dan, ko bo na Slomu in na Ponikvi v našem mlademu rodu oživele Slomškove mladosti.

Sv. Križ na Slatini: na praznik svč Cirila in Metoda, 5. julija 1933. — Odbor.

Mučenice ženskega gibanja.

Silvija Pankhurst je predavala pred kratkem v Parizu o razvoju angleškega ženskega gibanja. Kar je pripovedovala francoskim sestram, je izvleček iz njenih življenjskih spominov, ki vsebujejo opis bojev takozvanih sufragetk (bojevnice za izenačenje ženskega spola z moškimi glede pravic in dolžnosti) na Angleškem.

Silvija je trdila: »Ni mogoče razumeti gibanja sufragetk, ako kdo ne pozna položaja Angležinje koncem minulega stoletja. Tedaj je imel Anglež pravico, da je lahko pretepel svojo ženo s kot človeški palec debelo palico. Omožene Angležinje niso smele pri sodnji tožiti radi prizadetih krivic in ne prosto razpolagati z denarjem, katerega so si same prislužile. Kar se pa tiče dednih pravic, ženske niti v poštev niso prišle.

V ožigled takemu čisto brezpravnemu položaju smo skušale zanimati možje in žene za zadevo stiskanih žensk. Prirejale smo zborovanja. In da bi bila bolj privlačna, smo nudile poslušalkam čaj s pecivom in za zabavo povabljenih so skrbeli znameniti umetniki.

Naše predloge za ublažitev ženskemu spolu sovražnih zakonov je spodnja zbornica odklonila in poslanci so šli preko teh na dnevni red. Morale smo se odločiti za najostrejši nastop.

Maja 1905 smo priredile pred vrati parlamenta demonstracije, katere je policija enostavno razpodila. Oktobra istega leta je govoril na večjem zborovanju izven Londona tedajni zunanji minister Edvard Grey. Ob tej priliki so zaprli dve ženski: Ano Kenny, delavko, in mojo sestro Kristino. Radi motenja miru so obsodili vsako na 7 dni zopora, a vendar je bila od tedaj zmaga na naši strani. Od taiste ure naprej se je začelo zanimati za naš boj časopisje.

Leta 1906 so vlaknili mene pod ključ in sem se vicala v zaporih v Holloway

Na stotisoče gosi je. Ta ženska pa je največja. In nje nihče ne mara za Martinovo. Prestara in preremežna. Kar nič sočna!«

Zasmejal se je glasno, skoraj blaženo.

Bil je na robu blaznosti.

Končno je le odprl brzojavko.

»Izvedeli smo, da se mogočna denarna družba pogaja za objekt s posestniki samimi, zato odstopamo od načrta.«

To ga je privedlo nazaj v resnično življenje.

Torej je bilo res, kar mu je bila povedala starka?

Studenec je bil zanj izgubljen?

In vse je bilo storjeno zastonj?

Debelo uro je sedel Meden za mizo, ne da bi se ganil. Nato je poiskal papir, pero in uradni pečat. Ure in ure je pisal, počasi slikal črke na papir...

Drugo jutro so našli Medena obešenega.

tri tedne. To je bila prva od mojih 15 obsodb. Pozneje so demonstrirale sufragetke v spodnji zbornici na tribuni za ženske. Čez dve leti je prejela policija nalog, da mora preprečiti s silo vsako zbiranje žensk. Dve sufragetki sta celo umrli kot žrtvi policijskih udarcev.

Pri nasilju policije smo začele razbijati okna, trgovine in hiše ministrov. Marija Leigh je zažgala gledališče in je pognala sekuro v ministrskega predsednika Asquitha, ko se je peljal na vozu skozi ulice v Dublinu. Sledile so aretacije in obsodbe. Marija Leigh je bila obsojena na 5 let.

Slednjič smo pričele po ječah z gladovnimi stavkami, da bi izvojevale za ženski spol volilno pravico. Uprava jet-

nišnic je odgovorila na ta naš korak s tem, da nas je prisilila k uživanju hrane. Na prisilni način so mene preživljali tri tedne.

Nato je izdala vlada zakon, katerega smo imenovali: »zakon mačke in miši«. Po tej postavi je bilo policiji na prosto dano, da nas je lahko izpustila, ali pa prišla in zaprla.

Leto 1917 nam je prineslo zmago — ženske nad 35 let so dobile volilno pravico in od leta 1928 volijo kakor moški. Danes zahtevamo popolno izenačenje žene. Še danes je mogoča ločitev zakona, ako prelomi zakon mož; med tem ko izposluje žena ločitev, če lahko dokaže pred sodiščem, da zakonolomni mož z njo povrh še nasilno in surovo ravna.



Selnica ob Dravi. Pri nas smo pokopali so-progo tukajšnjega daleč na okoli znanega kolarskega mojstra g. Kotolenko, gospo Ivano Kotolenko. Dosegla je kljub dolgotrajni bolezni lepo starost 68 let. Rajna je bila visokospoštovana v domači in okoliških župnijah, kar znači, da je bila okoli 40 otrokom krstna botra. Imela je posebno dobro srce do revežev. Njen mož, naš dobri mojster Nikolaj, pa je itak znan širom naše štajerske domovine kot najboljši kolar. Saj ga celo dražijo s tem, da je bivši turški sultan nameraval pri mojstru Miklavžu naročiti več kočij za svoj harem, a je mojster Kotolenko zamudil visokega sultanovega pooblaščenca s tem, da je predolgo sedel pri sosedu Hernahu. Dasiravno po rodu pol-Haložan, vendar je mojster Kotolenko v Dravski dolini tako izredno priljubljen, da je bil več let župan lepe selniške občine, bil je vodilni organ pri mnogih drugih korporacijah, načelnik Bralnega društva, član načelstva Posojilnice itd. V Kotolenkovo hišo zahajata naš »Slovenski gospodar« in »Slovenec« že od nekdaj. Kotolenkova hiša je naročnica »Slovenskega gospodarja« že od tistega časa, ko je za-

čel izhajati. Udeležba na pogrebu blage pokojnice je bila zelo velika. Na zadnji poti so jo spremljali trije gg. duhovniki. Krsto so postavili v cerkev in pevci so ji zapeli lepo slovo. Blagi ženi želimo nebeško veselje, možu in sorodnikom pa izrekamo sožalje!

Jarenina. (Ganljivo slovo od umrlega moža.) Iz Jarenine nam poročajo: Tu se je dne 4. julija vršil izredno ganljiv pogreb. Po daljšem bolehanju je umrl v Vukovskem dolu tamošnji posestnik Karl Šerbela, star 79 let, oče g. Benedikta Šerbela, namestnika poveljnika straže v mariborski jetnišnici in g. Franca Šerbela, posestnika in gostilničarja v Ljubnem. Rajni oče Šerbela je bil mož-poštenjak, značajan, Slovenec z dušo in telesom ter katoličan, ki se ni nikdar sramoval to javno povedati. V Šerbelovi hiši je bil »Slovenski gospodar« več desetletij stalni in dobrodošel gost. Oče Šerbela ga je silno rad prebiral in je tudi drugim tolmačil, kar je dobrega našel v listu. Rajni je bil priden kot mravija in vse ga je rado imelo. To je pokazal tudi pogreb, katerega je vodil mil. g. kanonik in dekan Čížek. Udeležba je bila prav častna. Ko so dvignili krsto, da jo odnesejo od domače hiše, se je dvignila na smrt bolna 83letna žena Ivana in je z tresočim glasom vzkliknila: »Z Bogom, dragi moj mož! Srečno, pa ne na večno, saj se kmalu vidiva na onem svetu!« Navzoči so pri tem prizoru bili ganjeni do solz. Dobremu možu

kličemo: Naj Ti sveti nebeška luč! Preostalim pa naše iskreno sožalje!

Kapla. Nedavno je pri nas obiskal tat ovčje hleve. Ker je sedanji krizi težko priti do denarja, si je izmislil bolj lahko sredstvo: ukradel je pri Jožefi Hartman 3 ovce, pri Mariji Vraber si je pa izposodil 1 bidra. Izgovarjal se je, da imajo doma ovce, ne pa koštruna. Kajpada je koštruna takoj prodal. Ker ga že ima roka pravice, bo dobil zaslužen kaznen.

Središče ob Dravi. Razrešeni so bili gg.: Špendija Franc, ki je 12 let županoval v občini Šalovci, in odbornika Miha Ivanuša in Matija Trstenjak istotam. Županske posle v občini Šalovci je prevzel g. Alojzij Šenkar, bivši orožnik in posestnik, nova odbornika pa sta Ivan Mežnar in Jakob Jurkovič. — V cvetu mladosti je umrla Nežika Lukašček iz Godeninec. Komaj 23 let staro je ugrabila po večmesečnih mukah zahrbtna jetika. Bila je delavna, mirna in vseskozi poštena in priljubljena mladenka, kar je pričal tudi njen pogreb. — Cecilijo Dvoršak, 71 let staro, je zadela kap, ko je bila na obisku pri svoji hčeri, gostilničarki L. Kosi v Središču.

Sv. Ana pri Borlu. Cerkevno predstojništvo podružnice sv. Ane pri Borlu naznanja, da bomo letos obhajali Anino pobožnost sledeče: Na predvečer sv. Ane ob šestih večernice, na Anino dne 26. julija sv. opravilo ob šestih in ob desetih. V soboto pred Anino nedeljo ob šestih večernice, na Anino nedeljo dne 30. julija dvojno sv. opravilo ob šestih in ob desetih in popoldne večernice. Spovedovalo se bo vsakokrat tudi pred in po večernicah. Častilci sv. Ane pri Borlu prijazno vabljeni!

Laporje. Smrt letos nekam strašno pridno kleplje svojo koso in kosi z njo posebno po Križnem vrhu. Nič manj kot sedem odraslih je zadnje mesece na obeh straneh ceste pobrala. Razen obeh Pobjašev, Ganzittija, Auerja je vzela pred kratkim še Ošino, očeta našega pismonoše, njegovo sosedo Lucijo Razboršek ter dobro mater vzgledni Kodričevi družini. Naj se vsem tam boljše godi! — Naše prosvetno društvo še vedno ni vzpostavljeno. Razumljivo je torej, da so gostilne zmiraj bolj polne, razumljivo, da so se fantje v nedeljo spet do krvavega stepli, pa tudi to molče razumemo, da hodijo nekateri v Konjice na priditve »švabske (nemške) kulturne zveze«, ka-

V njegovem žepu je bilo pismo, zapečatenost z uradnim pečatom.

Naslovljeno je bilo na državnega pravdnika.

Orožnik se je peljal s pismom v mesto. Še tisti dan so zaprli tri ljudi: Jerasa, Golobovko in Jerasovega brata v mestu.

Oproščeni.

Zagovornik Štefana Colnarja je predlagal, naj njegovega varovanca nujno izpuste iz zaporu in naj se pravno postopanje obnovi. Zahteval je tudi kar največjo odškodnino. In zopet je moral stari učitelj na težko pot: pripeljal naj bi oproščenega Colnarja domov. Ravnatelj kaznilnice ga je bil v pismu prosil, naj stori to. Ko so Colnarju povedali, da se je njegova usoda tako hitro preobrnila, ga niso mogli pripraviti do tega, da bi kaj črhnil. Sedel je molče v zaporu in se neverno smehljaj. Tu in tam je skomizgnil z ramami ali pa stresel z glavo. In nato se je zopet začel neverno, zaničljivo smehljati.

Zagovornik mu je prigovarjal; dobil pa ni nobenega odgovora. In tedaj so poklicali starega

učitelja. Colnar mu je mežikal z očmi, kakor da bi bil nekoliko oveseljen, celo škodoželjen. To je bilo tudi vse. Tudi z učiteljem ni izpregovoril, čeprav se je ta celo uro mučil z njim. Tedaj je učitelj vstal, da bi odšel.

Resno in strogo je rekel:

»No, pa ostani tukaj, Colnar. Kakšno korist imam jaz od tega, če greš ti z menoj? Sam bom šel, ti pa stori, kar se ti zljubi. Tukajle imam časopis, ki sem ga prinesel s seboj. O tebi govori! Beri ali ne beri, meni je čisto vseeno!«

Colnar je nekaj zagodrnjal in je onemoglo poskusil, da bi iztegnil roko proti učitelju. Toda učitelj jo je odbil.

»Ne! Najprej se zbudi in izpametuj! Če me hočeš zopet videti, sporoči. Videl bom, če bom imel kaj časa in veselja, da te zopet obiščem.«

Colnar je nekaj zamrmral, ki je zvenelo kakor: »Ostani!«

Toda učitelj je odšel.

Ravnatelju je rekel:

»S preveliko mehko pri njem ne opravimo ničesar. Mehkih besed ne razume več, pozna le

restno, ali pa se mora mož zavezati, da bo odplačeval v mesečnih obrokih. Ako pa zabrede mož v brezposelnost, vgasne dolžnost odplačevanja. Berlinsko časopisje poroča, da je na oblastih že vse polno prošelj za podelitev posojila. Računajo, da bo sklenilo zakonsko zvezo na državni kredit 150.000 parov in od teh bi jih naj odpadlo na Berlin 20.000.

Edisonovo prerokovanje.

Umrli ameriški iznajditelj Edison je izrekel nekoč glede razvoja našega knjižnjega trga čudno prerokbo. Edison je trdil, da je naš sedajni papir za tiskanje knjig

kor se imenuje društvo, ki v Slov. Konjicah sme delovati. — O tatovih se večkrat čuje po naših bregih. Tako so zadnje nedeljo pokradli posestniku Bogatino na Zgornji Brežnici skoro vse meso iz lese na podstrešju, drugod kokoši in drugo. Za preiskave vneti orožniki bodo imeli potemtakem zopet dosti potov. Da bi le izsledili nemarne dolgoprstneže! — Kosimo letos dobro, sušimo pa slabo, ker se drugo k drugemu žal vseeno ne izenači. Bo vendar kaj boljše počasi? — Krasen kres smo gledali z Boča na predvečer slovanskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda. Gorel pa je na drugem mestu kot ob dr. Korošcevi 60letnici. Le kak četrt ure je zarrel v polni jari visokosti. Se ne bi mogli tudi Laporčani ob takih prilikah s podobnim postaviti? S Kauklerjevega vrha v Hošnici bi se sijajno videl. — O treh ponesrečencih iz naše župnije smo zadnjic poročali, da so v mariborski bolnici. Dva sta se že zdrava vrnila. Naj še kmalu tretji sledi! — V Atemsovih ribnikih na Zabljeku se je utopil Anton Rohar iz Gornjega loga.

Braslovče. Pred kratkim je umrl najstarejši tržan posestnik F. Robida, v nedeljo dne 2. t. m. zvečer pa F. Ludvik, posestnica in bivša občinska babica v trgu. — Kakor nevarno je srečati avtomobil, če ni dovolj prostora, da se drug drugemu izogne, je čutil posestnik M. Perger iz Presarja. Našli so ga potolčenega in nezavestnega na cesti iz M. Braslovč.

Boč. Na Boč vabi v nedeljo dne 16. t. m. SPD ljubitelje planinskega zraka, solnca, vode in zabave. Malokateri vrh se more meriti glede privlačnosti z bočkim masivom. Okrog 10.000 nog je stopilo lani na razgledni stolp. Med njimi je bila nožica štiriletne punčke s tri ure oddaljenega Plata in trepetajoče noge nad 70 let starih mož. Nisem še slišal nikogar reči: »Bil sem prvič in zadnjič na stolpu, se ne sploča nositi svojih kosti 1000 metrov visoko.« Kogar ne zvažijo zimski čari iz tople izbe v kraljestvo divjih merjascev, si naj gre hladiti vroče glave in mirit razdraženih živcev v bočke šume v toplen poletju. Najcenejša in najprijetnejša zabava ga iznenadi na planoti pri Sv. Miklavžu, kjer bo bral bočki župnik g. svetnik Čilenšek uvodno sv. mašo za vse prijatelje zelenega Boča, da si ne polomijo kosti na njegovih sivih skalah prihodnje nedelje ob enajstih. Boč vas kliče! Odzovite se!

Skorno, Noviklošter. Šolski otroci iz Skornega, ki so sami priredili za razvedrilo malo tombolo, so me naprosili, naj objavim, da so dali 50 Din za revne učence v šolsko blagajno v roke g. Zaleznika Joža, ostalo pa so obrnili v dober namen. Vsem Skorljanom se še enkrat prav lepo zahvalim za poslovlne nagovore, kakor tudi za spominke in darila. Vse to zmorejo res ljubeča srca. Dobri Bog, ki nas je združil, pa tudi ločil, naj Vam to povrne, jaz Vam ne morem nikdar. Prosim Vas, držite se besed, katere ste mi govorili v slovo in živite po njih. Tako boste napravili veselje ljubemu Bogu in meni. Da bi nas Bog enkrat združil zopet v nebeškem Skornem, za to ga ne nehajmo prositi prav nikdar! — Stanko Zavratnik, učitelj.

Dol pri Hrastniku. Ob 80letnici Drganove stare mamice. Življenje je trpljenje. Mnogo jih je, ki predčasno omagajo pod težo življenja, ker so prešibki, da bi prenesli vse nadloge in težave, ki tarejo človeka iz dneva v dan. Malo pa je onih čvrstih kmečkih korenin, ki kljub vednemu trpljenju in težkim preizkušnjam dočkajo visoko starost. Takšna je naša stara mamica Neža Drgan, rojena Zgrbec, ki je v 80. letu svoje starosti še čvrsta, zdrava in brhka, skoraj kot kako 20letno dekle. Rodila se je na Malem Kumu pri »Baronu« l. 1854. Že v nežni otroški dobi, ko ji je bilo komaj 8 let, jo je zadel bridek udarec: izgubila je starše. Zato je morala že kot otrok po svetu za kruhom. Služila je pri raznih kmetih v Hrastniku, pa ne v tem Hrastniku, v katerem se sedaj dvigajo tovarne in ki je znan po svojih rudnikih. Tiste čase je bil Hrastnik vas na hribu nad sedanjim Hrastnikom. Ta vas pa je zdaj že brez sledu izgubila s sveta, ker so se vsa poslopja porušila vsled rovov, ki so jih zvrtili pod njim. Kdor zna ubogati, zna tudi ukazovati. Tako so rekli stari ljudje in si je gotovo tako mislil tudi Drganov Jože, posestnik na Marnem, ki je Nežo, takrat še ubogo služkinjo v sosednji vasi, zasnubil in poročil leta 1876. In res mu je bila celih 25 let skrbna gospodinja in dobra žena. Rodilo se jima je 10 otrok, od katerih živijo še štirje: Tone, Reza in Neža kmetujejo na lepih posestvih, Martin pa si je polskal drugo domovino v Washingtonu v Sev. Ameriki. Najbolj pa žaluje mati za sinom Ig-

nacijem, ki je padel na Doberdobskem polju. Kljub vsem nesrečam in težavam, ki jih je prestala tekom dolgih let, je naša mamica še trdna in vedno vesela gospodinja, ki se še ne vstraši nobenega gospodinskega dela. Celona polju jo še najde večkrat jutranje solnce, ki vzhaja, ko ona že pridno dela. Tudi letos je hodila še za plugom, kar je njeno posebno veselje. Kadar pa jo prisilijo, da si malo odpočije, pa kramlja s svojimi vnuki, ki jih ima mnogo in so bolj odrasli izmed njih tudi dobri in pridni delavci v naših družtvih. Skromna, potrpežljiva in delavna slovenska kmečka mati je naša slavljena. Čeprav sama ne bo čitala tega svojega življenjepisa, ker ni prav nikoli v šolo hodila, vendar zasluži, da se je spomnimo ob priliki, ko praznuje svojo 80letnico in da ji obenem z njenimi otroci ter vnuki želimo še mnogo srečnih in zadovoljnih dni, da ji bo vsaj večer življenja lepši, kot je bilo vse njeno življenje, ki je bilo le delaven dan!

Iz Srbije. Z veseljem pričakujem »Slov. gospodarja«, kateri prinaša vedno dosti novic. Tudi moje dopise redno objavlja, in upam, da bo tudi ta dobrodošel. V zadnji številki dne 5. junija sem čital med drugimi tudi dopis iz Svečine, kako lepa je bila tokrat vidovdanska proslava narodne šole, za kar gre zahvala osobito upravitelju g. Bercetu. Pa tudi v Zgornji Kungoti napredujejo v krščanski in narodni prosveti. A v Svečini? Fantje! Pokažite tudi vi enkrat spet na odru, kaj zmorete! Čas hiti in pazite, da vam računov ne prekrži hladna zima, kateri se vsak dan bolj približujemo. Ali vam je morda »Jurček« odnesel korajžo? Vedite, da se vas »Jurček« še vedno spominja v tujini in pričakuje z veseljem dopis iz Svečine, v katerem bote svečinski fantje pohvaljeni, da ste se spet ponovno dobro odrezali in pokazali svojo zmožnost na odru. Fantje, korajža velja! Bodite stanovitni, držite se krepko svojih načel in ne obupajte, če kakšnega sodelovalca izgubite. Tudi tega se ne plašite, če včasih popiha tudi neprijeten in hladen veter. Ostanite vztrajni, vsestransko močni in neumagljivega značaja. Z veseljem na delo! Bog vas živi! Pozdravlja vas vaš bivši »Jurček« H. V.

*

mного predrag in zavzame preveč prostora. Razen tega so knjige raznašalci nevarnih bolezenskih bakterij in slednjič ni papir dovolj trpežen, da bi nam jamčil ohranjenje res dragocenih knjig. Kot nadomestilo za papir je videl Edison 2 tisočinke mm debelo niklasto pločevino. Ti neskončno tanki, nerazrušljivi listi so za tisk ravno tako pripravni, kakor papirnat. Knjige iz niklastih listov bi bilo mogoče snažiti, ne da bi bil vsled tega ogrožen material, bi bile zelo trpežne in predvsem bi zavzemale zelo malo prostora. Pri 40 tisoč straneh, torej 20 tisoč listih, bi bila knjiga le 2 cm de-

še surovi ton v kaznilnici in le nanj se odzove. Če bi mu osorno zapovedali: sedaj pojdeš iz te hiše, sedaj pojdeš na cesto, tjakaj in tjakaj — sicer gorje ti! — bi ubogal. Rahlo prigovarjanje pa bo preslišal. Treba bo še mnogo potrpljenja in časa, da najde ta uboga duša zopet pot v življenje.»

»Vendar pa ga moramo spraviti od tukaj,« je vznevoljen rekel ravnatelj. »Odpust iz zavoda je odrejen. Jaz ga ne smem več obdržati tukaj.«

Prišli so poročat:

»Jetnik v št. 67 leži brez zavesti v celici.«

To je bil Colnar.

Kaznilniški zdravnik je bil že pri rokah, ko so prišli do celice.

Štefana Colnarja so odpeljali iz kaznilnice, v kateri je koprnel devet dolgih let, z bolniškim vozom mestne bolnišnice. Stari učitelj se je peljal z njim in ostal pri njem, dokler se ni zavedel in privolil v postrežbo.

Medenova oporoka.

Takole se je glasila oporoka kmeta Medena, ki jo je bil napisal v noči svoje smrti:

»Nocoj je Andrejevo. In to noč se obesim. Nekoč sem na Andrejev večer vllil vislice. Golobovka mi je rekla, da se mi bo zdaj izpolnilo tisto. Colnar je nedolžen. On ni utopil Katrice. Tudi jaz je nisem utopil in Jeras tudi ne. Kdo pa je storil to, ne vem, bil je velik, uren možki.

Bilo pa je takole: zbrali smo se bili tihotapci, kje, ne bom pravil. Bilo je že pozno ponoči. Tako nekako proti trem zjutraj. Šel sem z Jerasom proti domu. Bila sva malo pred Colnarjevo hišo, tedaj pa pridrvi po cesti Katrica Bogatec. In za njo je dirjal uren, močan človek. Nobeden izmed naju ga ni poznal, kajti bilo je premalo svetlo.

Stisnila sva se na stran in opazovala. Katrica je burno odprla vrtna vrata. Zavpila je na pomoč. Na glas ni mogla kričati, kajti zaradi hitrega teka ni mogla več do sape. Midva se nisva genila. Tedaj pa je bil že za njo tisti dolgin. V hišo se ni mogla več zateči. Tekla je po vrtu,

Afriški narodni park.

Precej neznano je v Evropi, da posejda Afrika živalski park, ki je nekaj podobnega kakor ameriški Yellowstone park za zaščito zverjadi. Kakor se vozijo Amerikanci iz vseh delov Združenih držav ob počitnicah v svoj park, tako obiskujejo državljani južno-afriške unije Krügerjev park, ki je dobil svoje ime po predsedniku Krügerju v času burske vojne.

Krügerjev park ne nudi obiskovalcu nobenih krajevnih znamenitosti po vzgledu ameriškega tovariša. Neskončno se razteza stepa ali pusta, ki je tu in tam poraščena z grmovjem. Dolgčasna pokrajina je edino privlačna radi bogastva na zverjadi, ki se je tamkaj zbrala.

Vse afriške divje zveri so zastopane v velikem številu in poleg teh so še nepregledne množine divjačine in raznih drugih živali. Po stepi se podijo: levi, žirafe, bivoli, krokodili, nosorogi, sloni itd. Leve cenijo na 800 komadov in požrejo na leto 50.000 komadov razne divjačine.

V parku so zgrajena za obiskovalce tri odpočivališča, ki služijo obenem za prenočišča. Krügerjev park je odprt za obiske tri mesece v suhi dobi, ves drugi čas je zaprt. V dobi obiska ne sme po odredbi vlade pasti niti eden strel. Prepovedano je, jemati s seboj orožje. Ravno radi tega sta se zopet spoprijateljila človek in žival. Največ obiskovalcev se pelje v odprtih avtomobilih mimo krdel levov in čred bivolov ter slonov. Nobeden se zveri ne boji in tudi te ne mislijo na napad. Ravno nasprotno! Večkrat leži na izvoženi stezi levja družina in se niti ne umakne nasproti drvečemu avtomobilu. Obiskovalci jemljejo s seboj deco, ki ima največje veselje, ako drvi avto mimo žirafe in gleda žival od zgoraj navzdol na potnike. Nekatere živali so tako krotke, da se dajo božati iz voza.

Omenka vredne nesreče se niti pripetile niso, ako izvzamemo slučaje, da so

Za cerkveno ljudsko petje

smo vam pripravili cerkvene pesmarice, ki smo jim določili kar najnižjo ceno:

1. **Cerkvena ljudska pesmarica** samo po Din 3.—. Obsega 100 izbranih pesmi.
2. **Venec sv. pesmi**, obsega ravno 1000 cerkvenih pesmi, stane broš. Din 10.—, vezana Din 30.—.
3. **Prijatelj otroški** (molitve in pesmi z notami za šolsko mladino), broš. Din 2.—, vez Din 5.50 in Din 7.50.
4. **Jezus, blagoslovi nas!** (Slomšekove blagoslovne pesmi z notami), Din 5.—.
5. **Kvišku srca** (pesmarica z notami), broš. Din 12.—, vez. Din 20.—.

Poleg teh naročajte tudi vse ostale cerkvene skladbe, novejše in starejše, pri

TISKARNI SV. CIRILA V MARIBORU.

posetniki nalašč dražili zveri. Hočemo omeniti en tak slučaj, ki se je zaključil brez nesreče.

Mornariški častnik je obiskal v družbi zakonskega para iz Kapstadta Krügerjev park. V parku so obstali izletniki, da bi fotografirali levjo družino. Velika levinja je imela mladiča, ki sta se igrala krog avtomobila. Drugi avto, ki je privozil temu od nasprotne strani, je tudi postal, da bi filmal živali. Ena od izletnic je skušala dvigniti v avto levčka. V tem trenutku je skočila levinja v odprti voz. K sreči je priletela pri skoku zadaj na kovčeg. Mornariški oficir, ki je sedel pri volanu, je pregledal položaj in pognal voz.

Zver, ki je ravnokar dvignila šapo, da bi udarila z njo po gospej, je zgubila vsled pogona vozila ravnotežje in se skotalila z voza. Udarec s taco je zadel neprevidnico le od strani in jo je neznanatno opraskal. Potniki v drugem vozu so filmali levji napad.

Romanje na Brezje in na proslavo v Ljubljani

Kakor smo že objavili, se vrši v dneh 29., 30. in 31. julija 1933 iz naše škofije romanje na Brezje, obenem pa se udeležimo tudi proslave 1900letnice Kristusove smrti v Ljubljani in biserne sv. maše našega nadškofa dr. Ant. Bonaventura Jegliča. Na tem mestu danes damo samo navodila glede vožnje in sicer:

Kje se je prijaviti?

V nedeljo dne 16. julija bodo imeli že vsi župni uradi prijavne pole. Prijaviti se je treba dan in do četrtega dne 20. julija pri župnem uradu. Vse prijave se vršijo torej samo pri župnih uradih! Razgovorite se glede udeležbe že sedaj, saj upamo, da ste se že, zato se na poznejše prijave ne bomo mogli več ozirati. Najpozneje v četrtek dne 20. julija bodo vsi gg. župniki odposlali prijavne pole in ne bo mogoče več sprejemati prijav.

Kaj je treba pri prijavi plačati?

Pri prijavi je treba plačati: izkaznico, pristojbino za Putnika in vozno karto. Pripominjamo, da imamo letos drugače organizirano kot prejšnja leta in sicer tako, da se moramo voziti samo s svojimi posebnimi vlaki. Tudi vozna karta se bo kupovala drugače kot dosedaj in sicer:

a) Za vse one, ki vstopijo na postajah Maribor, Hoče, Orehovavas-Slivnica, Fram, Pragersko, Slov. Bistrica, Poljčane, Ponikva, Grobelno, Št. Jurij ob južni žel., plačajo za vsa skupaj 65 Din in plačajo s tem izkaznico, pristojbino in karto za tja do Otoč in nazaj.

b) Oni, ki bi vstopili v Storah, naj gredo v Celje! Kajti oni, ki vstopijo v Celju, Laško, Rimske toplice, Zidani most, Hrastnik, Trbovlje, plačajo skupaj po 50 Din. Ta denar je treba v celoti poslati naprej s prijavo!

c) Oni, ki se pripeljejo od Gornje Radgone, Ljutomer, Ptuj, Pragersko, kupijo na domači postaji poleg že nam poslanih 65 Din še karto do Pragerskega. V prihodnjem »Slovenskem gospodarju« bomo te svote točno označili, koliko to zneso za posamezno postajo, ker ne bo treba plačati več kot dve tretini za tja in nazaj. Enako bodo tudi oni, ki se pripeljejo po progi Prevalje-Maribor, do Maribora ku-

proti studentu, kričala onemoglo in krehavo. Midva se nisva genila. Slišala sva še rahel klic na pomoč. Nato pa je vse utihnilo. Stala sva tam še precej časa. Kaj se je zgodilo? Tedaj je prišel od »Upanja« gori kmet Colnar. Opotekal se je sem in tja in klical Katrico. Rekel je, da jo bo ubil. Midva se nisva genila. Pred lastnimi vrati pa je Colnar obnemogel. Medlo je sedel na stopnico, imel je pri sebi dve steklenici, pil in obležal nezavesten. Midva se nisva genila. Nato je dejal Jeras, da mora pogledati, kaj se je zgodilo na vrtu. Smuknil je od mene, pa se ni dolgo mudil. Vrnil se je, se malo stresel in rekel: »Katrica leži mrtva pri studentu. Tisti tuji človek jo je utopil, čisto mokra je.« Tudi mene je streslo.

Nato sva šla k meni na dom in premišljevala, kaj naj storiva. Sedela sva sama pri mizi, da bi se posvetovala, z nama pa je neviden sedel pri mizi še tretji, in to je bil hudič. Sedaj vem, da je bil hudič. Med nami tremi je stala steklenica žganja. Nismo pili, žrli smo.

In nato mi je prišla v glavo misel, iz katere se je rodilo vse zlo. Od koga je prišla ta misel,

od hudiča ali od Jerasa, je vseeno. Moja ni bila, toda izgovoril sem jo. Tudi Jeras je hudič. Na mizi pa je stala steklenica z žganjem. In studentec sem hotel imeti. Colnar je bil tako lakomisen, tako ravnodušen, kar nič se ni brigal za studentec. Jaz pa sem si nalil vode, jo dal preiskati in sem vedel, da je studentec vreden več milijonov. Zato sem ga na vsak način hotel dobiti v roke. Na moj vrt meji. In tedaj je prišla hudozna misel, taka misel, kakor jo more prišepniti le hudič: Colnarja bom spravil s poti, dobil studentec, nato pa morebiti še Ano! In nato sva napravila načrt. Da, ko bi ne bilo steklenice z žganjem na mizi, bi najbrž vsega tega ne bilo. Toda steklenica je stala na mizi. Prekleta brozga! Kaj sva mislila, kaj sva naklepala, kaj sva predla? Katrica leži pri studentu. Mrtva! Utopljena! Kdo je bil storilec? Nisva vedela. Midva nisva storila tega. Vedela sva tudi natanko, da Colnar ni bil, toda oba sva bila pripravljena preseči, da sva videla, kako je Colnar hitel za Katrico.

bela. Po Edisonovem računu bi prišla knjiga s 40 tisoč stranmi komaj na 1 dolar. V Ameriki že delajo poskuse, da bi uresničili Edisonovo prerokovanje. Ako bodo uspeli ti poskusi, stojimo glede knjig in tiska pred popolnim prevratom.

Mala oznanila.

V »Malih oznanilih« stane vsaka beseda D 1.20. Najmanjša cena za oglas je 8 D. Manjši zneski se lahko vpošljejo tudi v znakah. — Upravništvo odgovarja na razna vprašanja samo takrat, ako je priložena znamka za 2 Din za odgovor.

Upravništvo.

Dalje sledi.